

fællesskab med andre kommuner, afgør amtsrådet efter indhentet udtalelse fra de pågældende kommuner samt vedkommende byudviklingsudvalg, hvorvidt og i bekræftende fald efter hvilke retningslinjer et fællesskab skal gennemføres, herunder eventuelt hvorledes planlægning, udførelse, finansiering, drift og bestyrelse af nyanlægget skal ske.

Stk. 2. Amtsrådet kan på eget initiativ rejse spørgsmål om gennemførelse af en fællesordning som nævnt i stk. 1 til fremme af flere kommuners vandforsyning.

Stk. 3. Når afgørende hensyn til hovedstadsområdets vandforsyning taler herfor, kan ministeren for forureningsbekæmpelse efter anmodning fra hovedstadsrådet bestemme, at rådet skal overtage et kommunalt vandindvindingsanlæg inden for hovedstadsområdet. Vilklårene for overtagelsen fastsættes ved aftale mellem hovedstadsrådet på den ene side og vedkommende kommunale eller fælleskommunale myndighed på den anden side. Opnås der ikke enighed mellem parterne, fastsættes vilklårene ved lov.“

40. I § 22, *stk. 1*, ændres „og der ikke for landvæsensretten kan opnås enighed om denne ordning, kan retten efter indhentet udtalelse fra vandforsyningsrådet påbyde“ til: „kan amtsrådet træffe afgørelse om“.

41. I § 22, *stk. 4*, udgår „og 3“.

42. I § 23, *stk. 2*, ændres „kan af hver af parterne indbringes for en landvæsensret til afgørelse“ til: „afgøres af amtsrådet“.

43. § 24 affattes således:

„§ 24. Kommunalbestyrelsen fører kontrol med udførelsen af arbejder vedrørende private vandforsyningsanlæg efter §§ 13-17 og § 19-23.“

44. § 25 affattes således:

„§ 25. Finder kommunalbestyrelsen, at det inden for et nærmere angivet område ud fra en samlet vurdering er ønskeligt, at vandforsyning fremtidigt sker gennem oprettelse af et nyt, fælles vandforsyningsanlæg, kan den lade udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelsen af et sådant vandforsyningsanlæg og indbringe

sagen for amtsrådet. Amtsrådet afgør herefter, om et sådant anlæg skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra vandforsyningsanlægget, og om anlægget skal gennemføres som et kommunalt anlæg eller som et privat andelsselskab eller interessentskab. Anlægget kan dog kun gennemføres som privat, hvis alle grundejere, hvis bestående vandforsyning afløses af forsyning fra anlægget, giver deres tilslutning til anlæggets oprettelse som privat anlæg og til de nærmere vilkår for selskabet.

Stk. 2. Finder kommunalbestyrelsen, at området bør tilsluttes et bestående vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning, kan den indbringe sagen for amtsrådet. Reglerne i stk. 1 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse. Amtsrådet kan dog bestemme, at tilslutning skal ske til et privat vandforsyningsanlæg, eventuelt på nærmere angivne vilkår, uanset at de grundejere, som tilsluttes, ikke er enige heri.

Stk. 3. Amtsrådet kan på eget initiativ rejse spørgsmål om gennemførelse af en fælles vandforsyning som nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. I mangel af mindelig overenskomst, jfr. stk. 1, 3. pkt., har de grundejere, der som følge af ovenstående bestemmelse må ophøre med benyttelsen af deres bestående vandforsyningsanlæg og i stedet aftage vand fra det fælles anlæg, krav på erstatning for deres udgifter ved ændringen. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt grundejernes hidtidige vandforsynings- og spildevandsforhold ikke var lovlige, hensigtsmæssige eller sundhedsmæssigt tilfredsstillende. Erstatningsspørgsmålet afgøres af landvæsensretten. For så vidt kommunalbestyrelsen ikke beslutter at lade kommunen udrede erstatningen, bestemmer landvæsensretten, i hvilket omfang kommunen og grundejerne skal betale erstatningsbeløbet.“

45. § 26 affattes således:

„§ 26. Finder en kommunalbestyrelse, at hensynet til befolkningens almindelige forsyning med vand kræver en samordning af vandforsyningsforhold inden for kommunens område, kan den indbringe spørgsmålet om tilbagekaldelse af bestående tilladelser til private vandforsyningsanlæg for amtsrådet. Når vægtige grunde taler for det, kan